

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 12. avgusta

Javno mnenje vse Evrope bavi se še vedno s sestankom v Gasteinu in ugiba o smotru in pomenu ter o političnih posledicah sijajnih dni, katerim je bilo pozorišče svetovno in zgodovinsko slavno kopališče v gorskem zakotju v podnožju divnih Turov. Prav naravno je, da javno mnenje tega sestanka še ni spravilo raz dnevni red, kajti velika in vsestranska radovednost ni dobila še najmanjšega hladila in vse kar so najprebrisaneji reporterji zvedeli, bilo je samo to, kar je vsakdo lahko opazal, kdor je stal na Straubingerjevem trgu in časnikom bilo je skoro najvažnejše poročati o uniformah vladarjev in njunega spremstva in o kneza Bismarcka civilni obleki.

Sestanek v Gasteinu imel je zategadelj svoje pomembno ozadje, ker je bil letos posebno sijajen, ker so bili prisotni razen obeh srednjeevropskih vladarjev tudi knez Bismarck, princ Viljem, princ Reuss in avstrijske politike krmilar grof Kalnoky, ker je pred Gasteinom bil sestanek v Kissingenu, ker tretja carska velevlast, Rusija, pri tem sestanku ni bila zastopana in ker se je tudi sedanji vodja politike italijanske, grof Robilant, čegar prihod so razni listi že za gotovo naznanjali, le po svoji nenavzočnosti odlikoval. Iz teh momentov se sklepa, da sta se v Gasteinu Avstrija in Nemčija še tesneje zvezali in da je te zveze preteča ost obrnjena proti politiki Rusije.

Izvestno je pomisleka vredno, da Rusije ni bilo v Gasteinu, dasi se še nikdar ni čitalo, da je trocarska zveza zrušena in italijanski list „Corriere della sera“ jo je prav dobro pogodil, pišoč o sestanku, da ker v Gasteinu ni bilo nobenega ruskega zastopnika, se o tem sestanku pač ne more reči: „Justitia et pax osculatae sunt“ — pravica in mir sta se poljubila, — v besedo mir ni prave vere.

Vender je italijanskega glasila sodba nekoliko prenagljena, kajti nedostaje nam osnovane podlage in pomisliti treba, da istodobno, ko se je vršil sestanek v Gasteinu, biva avstrijski nadvojvoda Karol Ludovik s svojo soprogo na ruskem dvoru, kar je dokaz, da so odnošaji mej Avstrijo in Rusijo prijateljski in srčni.

Zategadelj gre več vere politikom, ki trdijo, da je prevelika oblastnost in oholost nemškega kancelarja začela ruskemu carju presedati in zaradi tega ne dopušča več, da bi Giers vsako leto hodil v Berlin ali v Varzin kakor v Kanoso, ali kakor je Katkov drastično povedal, kakor nekdanji ruski knezi k „zlatej ordi“.

Za tem prvim korakom sledil bode drugi. Nemčija in Avstrija ostaneta zvezani in njih obojne sile so združene, da bi se ohranil mir na vsem kontinentu. Njijim koristim pa so nasprotne koristi Rusije in tudi drugih držav in to nasprotstvo ne dá se odpraviti, marveč mora se prej ali slej siloma zravnati, in Rusija se bode naposled morala ločiti iz zveze, ki je njenej mogočnosti, njenej dostojnosti le na kvar. Potem si bode poiskala zaveznika, ki bode njenim koristim in pravicam bolje ugajal.

Take in jednake so misli javnega mnenja o sestanku v Gasteinu in zanikavati se ne more, da bi ne bilo zdravega jedra v njih.

Jednako pozornost, kakor napominani sestanek, vzbudilo je v vseh krogih cesarjevo ročno pismo ogerskemu ministerskemu predsedniku Tiszi, katero je v madjarskih krogih proizzvalo veliko veselja in hvale. „Pesti Naplo“ piše o njem: „Vse bina cesarjevega ročnega pisma napravlja utis, da je bilo to težavno delo. Vidi se skoro, kako je pisatelj (ministerski predsednik, ki je pismo protiznamoval) besede pilil in sukal, da bi se izognil vsaki strogosti. Temu je pripisovati, da so nekateri stavki težko umevni. Pismo ima nekoliko važnih izjav o Janskega premeščenju in Edelsheima umirovljenju. Cesar pravi, da so le vojaški oziri bili povod Edelsheima umirovljenju; to je ostra kritika umirovljenega generala. Ročno pismo neposredno graja Janskega postopanje. Najvažnejši stavek pa je, ki posebno naglašja, da duh vojske ne more biti drugačen, nego njenega gospodarja. To so velevažne kraljeve besede, trajne vrednosti.“ Konec cesarjevega pisma pa omenjenem listu bolest prouzročuje, ker ni v soglasji z začetkom in ker se nezakonitim agitacijam vsa strogost zakona obeta. V tem oziru je velik del naroda v nasprotstvu z nazori ministra Tisze.

„Nemzet“ uprav navdušeno piše o cesarjevem ročnem pismu, ker je nedvoumni izraz one pravilne konstitucionalne smeri, ki je na Ogorskem in v vsi ogerski vladi odločilna.

S temi izjavami madjarskih listov je našim čitateljem pomen cesarjevega ročnega pisma dovolj pojasnjen. Madjari so zadovoljni, veseli in s tem je dovršeno prvo dejanje v politični igri mej Cis in Trans.

„Bolgarska in Vzhodna Rumelija.“

(Dalje.)

S starejšo zgodovino Bolgarske se ne bomo bavili, temveč posneli le one liste, ki nam pripovedujejo, kaka je bila Bolgarska pod turškim trinoštvom. Položaj Bolgarske, kakeršen je bil do 1762 l. popisuje najodličnejši novobolgarski pisatelj profesor Drinov tako:

„Naš narod bil je mrtev, Bolgari neso bili več narod, nego samo tolpa podjarmljenih, stiskanih, uničenih ljudij. Celo beseda „narod“ izgubila se je bila takrat in na njeno mesto stopila je grška „chora“, kar znači kmete, k vsakeršnim trudom in bremenom obsojene. Ako je kdo došel v človekovo vredno meščansko življenje, prenehal je biti Bolgar, postal je Grk, kajti prvi ni smel živeti meščanski, kaj tacega smel si je usojati jedino le Grk. Bolgar moral je ostati poljedelec, porojen za težko delo.“

L. 1762 se je začel vzbujati narod bolgarski iz svojega spanja in menih Pajzij z Atoške gore dal je s svojo knjigo „Istorija slavno bolgarska o narodah i careh i svjatih bolgarskih i o vsjih dejanjiah bolgarskih“ k temu probujenju prvi nagib. Za njim nadaljevali so pričeto gibanje njegovi učenci (zlasti Sofronij) in cela vrsta pisateljev in trgovcev. Trgovci gojili so namreč na Bolgarskem jako iskreno narodno idejo. V inozemstvu živeči bolgarski trgovci bili so v vedni tesni dotiki z domovino in zanimali se za vse dogodbe. Prvo bolgarsko šolo v Gabrovem ustanovili so 1835 l. bolgarski, v inozemstvu živeči trgovci.

Začetkom tega stoletja začelo se je živahneje literarno gibanje, vender je do l. 1840 izšlo vsega vkupe le 30 bolgarskih knjig, večinoma molitvenih

LISTEK.

Vilēnski brodnik.

Spisal Emile Souvestre.

IV.

(Konec.)

— Ne tako! reče Robert zmajuje z glavo; ni davno, da ste me, kakor nočoj vozečega se z ljudmi z onega brega, prisilili, da mi je bilo treba praviti dogodbo... katere Vi pač niste pozabili.

— Jaz! kako dogodbo? vpraša veliki lesotržec; zlodej me vzemi, če vem, o čem govoriš!

— A! ne spominata se več? reče brodnik ironično, nu, nu! on dan prinudili ste me, da sem razložil, kako je bil Anton Burel ubit.

— Možno, veli Rihard, kaj je meni do tega?

— To se pravi, da če se ne bi bil bolj vzdrževal, povedati bil bi mogel več.

— Nu, kaj?

— Dejal bi bil, da nesem ubojnika le videl, nego ga tudi... razpoznaval.

— Ti! zategne Rihard, to ni možno! Kako bi ga bil v noči razločil?

— Pri mesečini.

— Lažeš! je ni bilo takrat.

— Bili ste li poleg, da tako dobro veste, vsklikne, gledaje mu v lice.

Rihard se vzburi ter ves obledi.

— Bednik! jeclja, čuvaj se, da ne razklepečeš... Namero tvojo umejem... Oplašiti me hočeš... da bi jaz privolil, da se omoži Renata s tvojim sinom;... a ni dovolj, da se zatoži...

— Prav govorite, deje brodnik; a ne bojte se, dokazilo imam, vtajiti ga ne morete, ker Vi sami ste je preskrbeli.

— Kaj hočeš reči?

— Ko se je razvedel umor Burelov, šel je strije Rihard modro v kraj, pravi Robert; tudi ni menda znal, da so potegnili iz umrlčeve rane umorivšo ga kroglo. To je bil kos lista iz jedne stare knjige in pravica je zaman iskala ostalo stranico; a jaz sem jo našel.

— Kje pač?

— V Vašem računili.

Veliki lesotržec zamolklo vsklikne.

— Nu, ker jo imam sedaj pri nas, nadaljuje Robert, Vam je umevno, da morem ponesti jo sodnikom; ti raziščo stvar z nova in navedeni na pravo pot, ne bode jim pretežavno uvideti, zakaj se je poslovodji, katerega je hotel Burel odpustiti, zdelo bolje, spraviti gospodarja svojega pod zemljo, da

prevzame njegovo trgovanje, ter se na njega mesti obogati.

— Tega ne storiš, Robert, ne storiš! vsklikne Rihard s stisnjenimi zobmi in plamenečimi očmi.

— Da vidimo, zavrne ga brodnik. Dosle molčal sem, govoré sam v sebi, da nas v noči lahko varajo najbistrejše oči; a nekaj mesecev sem vem za trdno, da imam dokaz: tudi me vrag vzemi, če bode Renata še nadalje pokorna Vašej trmi! Mati jej ne more govoriti iz groba, inace oprostila bi jo one obljube. — Če torej treba Vam vzeti svobodo, da se njej pridobode, pomagaj Vam Bog! kakor gotovo mi je brod pod nogami, jaz objavim vse!

— A ne bodeš imel kedaj! zakriči Rihard.

Zakadi se na brodnika, vrže ga na kraj plova in napenja se, da bi ga zagnal ven. A divji vsklik in neko ostro rezilo, zbodše ga v prsi, prisilita ga, da se naglo umakne. Gluhonemka stoji pred njim s harponom v roki, pripravljena udariti.

— Dobro, Klavdija! kriči Robert, dvigaje se, na mojo vero, umela je naročilo, in storil sem prav, da sem bil oprezen. — E, strije Rihard, s smehom je pri kraji; na drugi konec broda in mirno, inace Vas nabodem kakor jazbeca! — Za veslo, Klavdija! evo nas na razpotili; če nas uhita odtok, ne doplovemo nočoj.

knjig in abecednikov. Od te dobe naprej pa bolgarske knjige neso bile več redke in pojavila se je cela vrsta pisateljev, ki so vzbujali narodno zavest, s katero se je ob enem začela agitacija proti grškim popom. Slednji so namreč nečuvno stiskali Bolgare, uničevali bolgarske rokopise in še 1825. l. dragoceno bolgarsko knjižnico zažgali.

Agitacija proti grškim popom začela je že po 1840. letu, a še le po slavnem „hat-i-humajumu“ iz 1856. l. osmelili so se Bolgari zahtevati versko ravnopravnost. Vsled tega nastala je srdita borba mej Grki in Bolgari, trajajoča do 1870, ko je sultan Abdul Aziz odredil, da se ustanovi bolgarski eksarhat.

L. 1844 začel je v Smyrni izhajati prvi bolgarski časnik, skoro v isti čas, kakor naše „Novice“, od te dobe naprej pa je šlo na leposlovnem in političnem polju z brzimi in velikimi koraki naprej, s tem napredkom pa zavednost in odločnost Bolgarov, ki sta se pojavljali v mnogobrojnih ustanovah, ki so se pa skoro vselej nesrečno končali, ker so bili slabo osnovani in ker velika masa naroda še ni imela pravega razuma, misleč v svoji apatiji, da vse nič ne pomaga.

Rusko-turška vojna l. 1828—29, ko je Diebič Zabalkanski s svojimi vojaki šel preko Balkana in v Drinopolji Turčiji mir narekoval, ohrabil je tudi Bolgare. Ko je 14. avgusta 1829 general Montresor Slivno zajel, vsprejeli so ga tamošnji prebivalci z radostjo. Kapitanu Mamarčovu zdel se je trenutek ugoden in nabral je 500 prostovoljcev. S temi je šel v Kotel (Kazan), da bi tamošnje možake tudi spuntal in z njimi skupaj v Trnovem razprostrl zastavo svobode. Kazanci pa so bili že obrali turški ostrog in od kazakov nakupili si pušek. Diebič zasllišavši o tem, ni dopuščal ustanka, ker je bil mir že sklenjen, tolažil bolgarsko odposlanstvo z bodočnostjo in s §. 13, po katerem je bilo Bolgarom dovoljeno v 18 mesecih preseliti se v Rusijo. 4000 bolgarskih rodbin preselilo se je v Besarabijo, kjer je njih število danes na 100 000 naraslo.

Ko so Rusi odšli, poskušali so Bolgari večkrat otresti se jarma, a vsekdar bili so nesrečni, izdajstvo in kruta sila udušila sta vsak tak poskus. L. 1862, ko so Turki Belgrad bombardovali in se je bilo nadejati srbsko-turške vojne, buknilo je tudi nekoliko ustankov. Panajot Hitov zastavil je cesto Trnovo Gabrovo-Kazanlik in prehode, ki drže v Slivno, a ko se je srbsko-turški spor poravnal, šlo je tudi zadnje upanje po vodi in Hitov zbežal je v gore in postal hajduk.

Jednako nesrečni bili so naslednji ustanki, ko je 1867. l. mladobolgarska stranka iz Rumunske pri Vardinu čez Dunav prodrila v Bolgarsko in ko sta l. 1868 Hadži Dimitrij in Stefan Karadža uprizorila ustanek. Ustaši so sicer razvijali zastave z zlatim levom v rudečem polju in s klicem „Sloboda ili smrt“, hiteli v Balkan, v naravno svojo trdnjavo, a narod bil je brezbrizen, malomaren, ustaši ulegli so turški sili in po hrabrem boji v soteski pri Jantri pali do zadnjega moža.

L. 1875 posijal je nov žarek upanja v Bolgarsko. V Hercegovini bilo se je začelo gibati in

pričakovalo se je, da Srbija Turčiji boj napove. V svojo nesrečo pa Bolgari neso čakali na napovedbo vojne in že aprila in maja zgrabili orožje, a s tem škodovali lastni, nič manj pa tudi srbski stvari. Mesta v severni Bolgarski, osobito Elena, Gabrovo, Drenovo, Travna, Novoselo in Selvi se pri tem ustanku sodelovala in odpošiljala prostovoljcev.

V Drenovem se je v 13. dan maja 1876 razvila bolgarska zastava. Četa popa Harita, ki je ondukaj imela organizovati ustanek, imela je samo 485 mož, ko so jo v 19. dan maja pri sv. Arhangela samostanu Turki (1200 nizamov, 3800 bašibazukov z nekoliko kanoni) obkolili. Po noči prodrli so sicer ustaši skozi turške vrste, a 120 Bolgarov obležalo je na bojišči. Turki razdejali so samostan obesili vjete ranjence ter odpeljali prebivalce seboj. Istotako godilo so se v Drenovem, kjer so bili mej vjetniki 12 letni otroci in 71 letni pop Aleksij.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. avgusta

Dne 25. septembra snide se državni zbor in bode zboroval do konca oktobra, tedaj se pa snidejo delegacije. Jeseni bode državni zbor najbrž dovolil samo budgetni provizorij za kake tri mesece in se mu bodo predložile nove predloge zastran carine. Pravo zborovanje bode pa še le po Božiči, ki pa utegne biti precej živahno, kajti prišel bode na vrsto Scharschmidov jezikovni predlog.

Shod čeških učiteljev v Pragi je sklenil resolucijo, da bi se pouk v drugem deželnem jeziku dovolil le na ljudskih šolah v okrajih z mešovitim prebivalstvom, v šolah, katere imajo vsaj pet razredov. Drugi deželni jezik sme se začeti poučevati še le v četrtem razredu in ne sme biti obligaten predmet. — Nadalje so češki učitelji sklenili resolucijo, da bi se pri učiteljskih izpitih moralo dokazati samo praktično znanje pedagogike, zmožnost poučevanja v materinščini in poznanje šolskih zakonov.

Vnanje države.

Poslednji čas so se razni listi mnogo bavili z odnošaji mej Avstrijo in Rusijo. Povod temu je dal pohod nadvojvode Karola Ludovika na ruskem dvoru. O tem pohodu piše se „Nord“ iz Peterburga, da je mnogo ruskih listov po vzgledu nemških in avstrijskih listov temu pohodu pripisovalo posebno važnost. To je tudi prav, če se pomisli, kake simpatije so se skazovale avstrijskim gostom, in ker se je ta obisk vršil tako o pravem času. Nič ni moglo bolj razgati vznemirjujočih vestij o rusko-avstrijskih zadevah in o političnem preobratu, ki bi bil v nasprotju s trocarsko zavezo. Ta obisk pa vendar ni bil nič drugega, kakor času primerna demonstracija, kolikor se tiče politike. Napačno sodijo oni listi, ki mislijo, da je nadvojvoda imel kako posebno misijo, da se je hotel dogovoriti zaradi orijentalne krize ali pa poročati o uspehu Kissingenskega shoda grofa Kalnoky-ja in kneza Bismarcka. Prihod avstrijskega nadvojvode je le dokazal, da mej Avstrijo in Rusijo ni nikakih nasprotstev, o Kissingenskem shodu pa nadvojvodi ni trebal poročati, ker se je pomen tega shoda le pretiraval. Popolnem naravno je, da se grof Kalnoky in knez Bismarck včasih snideta in osobno dogovorita, če se hočeta držati jednega in istega pta v politiki. Kissingenski shod ni na političnem polju prouzročil nikakih

prememb. Samo zveza treh cesarjev se je še bol utrdila in bode nadaljevala svojo mirovno delovanje, ki se je ob poslednji orijentalni krizi kot uspešno pokazalo.

Pri Prapolci so čete Arnavtov prestopile srbsko mejo in pobile mejno stražo. Jeden arnavtskih vodij je v boji z mejnimi stražniki tudi ubit. Mej Arnavti bilo je videti več turških vojakov, najbrž begunov. — Varnost je v Srbiji sedaj jako majhna. V Garaši so roparji ubili popa Rankovića in njegovo soprogo. Kololskemu županu so hišo in vsa druga poslopja požgali.

Peterburški dopisnik „Zastave“ razgovarjal se je z Ignatjevom o Srbiji in Bolgariji. Grof Ignatjev se je izrazil, da je Srbija moralni, gmotno in politično uničena. Njena vojaška slava je proč, in sedaj naj še popusti pravoslavno vero, pa je odigrala svojo ulogo v Evropi. Srbija je nejedina v notranjem, tedaj na zunaj nikomur nevarna. Malo moči, ki je še ima, potrebuje, da kroti notranje nemire. Veliki dogodki, ki bodo prej ali slej nastopili, našli jo bodo nepripravljeno. O Bolgariji izrekel se je Ignatjev, da ni nikdo gojil za njo večjih simpatij, kakor on. Bolgarski narod bil je poklican igrati veliko ulogo v Evropi, toda politiki so Bolgarijo skoro uničili. Največ je kriv knez Aleksander, ki je bil tako bedast, da je s Turki sklenil alijanco, z onimi Turki, ki so tako dolgo tlačili in zatirali Bolgare. Zakaj da knez tako postopa, je jasno. Z dolgovi prišel je v Bolgarijo, sedaj pa ima milijone. Knez je obogatel, Bolgarija pa ima škodo. Sedaj je Bolgarija tam, kakor Srbija in njena bodočnost je izgubljena. Za Rusijo ni Bolgarije, dokler bode tam Batenberžan. O razmerah mej Rusijo in Nemčijo izrazil se je Ignatjev jako nepovoljno. Rusija je vedno podpirala Nemčijo. Nemčija pa od Berolinskega kongresa vedno ovira Rusijo. Kadar hoče Rusija razviti svoje delovanje na Balkanu, se jej vselej ustavlja Nemčija, porivajoč Avstrijo naprej. Bismarck je Rusiji nevarnejši, nego je bil Napoleon I. Ali Nemčija prav dela, da sovražno postopa proti Rusiji, on dvomi. Francozi se vedno bolj pripravljajo za maščevanje. Lahko pride Nemčija mej dva nasprotnika, ki se bodeta h kratu maščevala.

Ker Anglija ščuje Kitaj proti Rusiji, pripočajo razni ruski listi vladi, da naj sklene zvezo s Francijo in Japonom pa se bode lahko na vzhodu ubranila Anglije in Kitaja. Vsekako pa mora Rusija poslati še vojakov na sibirsko-kitajsko mejo. — „Novoje Vremja“ pa misli, da naj se v miru Rusija kaže jednako prijazna Nemčiji in Franciji, tako da nobena teh dveh držav ne bode vedela, na katero stran se nagne, kadar se začne kaka vojna. Rusija bode v tem lahko dobro premislila, ali jej bi bolje ugajalo nemško ali francosko prijateljstvo. Kakor ta list ve povedati, so tudi odločilni krogi tega mnenja, dobro vedoč, da je srajca bližje nego suknja. — Na Poljskem Rusija še vedno dela nove strategične zeleznice. Do jeseni bode jih do delanih zopet 200 vrst okrog trdnjavskega štirikota. Delajo jih vojak, delo pa vodijo ženijski častniki.

Nemiri na Irskem postajajo vedno resnejši, zlasti v Belfastu. Pomnožiti se je morala vojaščina in nastavit vojaška sodišča. Samo v ponedeljek bilo je 11 mrtvih in 130 ranjenih. Odkar so se začeli nemiri, je 400 ranjenih in 40 mrtvih. Število mrtvih je pa najbrž še večje, ker so jih mnogo poskrili. Položaj na Irskem je jako kritičen. Ako bode vlada začela rabiti silo, zna se ustaja razširiti v vsej deželi. Denarja Ircem tudi ne bode manjkalo, ker se v Ameriki za nje nabira.

Marokkanski minister vnanjih zadev, Mohamed Vargaš pride v kratkem v spremstvu svojega sina Kaj Hussein Vargaša v Berolin. Mohamed Vargaš bode prinesel lastnoročno pismo ma-

Tako govoreč vzame brodnik znova gluho-nemki orožje in pokaže velikemu lesotržcu prednji del z glasom, da se ni dalo ugovarjati: On počasi sluša in ladijca, dotle malo da ne stoječa v protitočji pritoka in rečnega teka, zamakne se nagloma naprej. Robert vesla zdej, branilo imejoč blizu roke in ne ganovši oči od podjetnika; ta sedi spredaj, sključen, kakor plaho zajčje. Razkritje brodnikovo ga je potrla, nepremičen sedi, molčeč in neodločen. Kakor navadno ljudem, zmagujočim dlje časa z nasiljem, raztajala je i njemu ta nenadejana nevarnost hipoma vso smelost; zaman jo lovi; neutешen strah mu ježi lase, debele znojne kaplje se mu točijo raz obraz. Kamor koli se obrne, povsod najde grožnjo ali sramoto. Padši v roke Urbanovega roditelja, ne vidi drugega rešila nego ponujeno pogodbo; a njegov napuh se upira takim mislim. Da bi mogel Robertu uiti in maščevati se mu, dal bi polovico življenja svojega; tisočero namer zmetalo mu je glavo, a nijedna mu ni prijala.

A brod se pomiče bolj in bolj naprej; že je doplul na drugo stran. Ko zadene prednji del ob breg, vzravna se veliki lesotržec urno in dvigne se, da skoči na suho; a hipoma se ustavi in obrne se naposled k brodniku.

— Moreš li prišeci mi, da nesi nikomur razodel tega, kar si meni baš pravil? vpraša zamolklo.

— Strije Rihard čul je prvi, in v njegovej roki je, da je tudi poslednji.

— Obljubiš li?

— Na mojo čast in večno vzveličanje, če jej le privolite Urbana za soproga!

— Omoži se torej z njim in vrag ju vzemi! vsklikne podjetnik, a ti mi daš knjigo nazaj...

— Na poročni dan, iz cerkve grede.

To je bilo najugodnejše sredstvo, da se je pospešila ženitev. Strije Rihard je ni, le ne oviral, nego trdil se je tudi sam, da bi jo uskoril. Tudi so ga preuverila nova razmatranja in nenadejane razmere. Ko se mu je upokojila prva jeza, uvidel je, da je najboljšo sredstvo, zamašiti brodniku usta, da priklene Urbana nase. Poznal je pridnost in bistroumje mladeničevo. Nova opravila prizivala so ga baš v Dolenjo-Loiro: on sam predloži, naj upravljata Urban in Renata Laroško delarno in Breteško lesarstvo. Pogodba se sklene; skoro potem praznuje se svadba.

Ko se vračajo svatje s poročencema iz cerkve, srečajo glavne okrožne dostojanstvenike gredeče proti Vilēni, da otvore novi most. Skoro ga opazijo: ves okrašen je z zelenim vejevjem, a na njem gnete se velika množica; zdi se, kakor bi nekaj človeški venec visel nad breznom. Na tisoče mož, žen in

otrok nabralo se je iz sosednjih žup in razgrnlo po holmcih in rebrih. Solnce, sprva zagrebno v grudnovih meglah, že pozdravlja novo čudo; njegovi žarki naglo razkade oblake in veselo svetlika-joč osevajo ladijo, plavajočo na vsa vesla množici pod nogami. Začuje se neizmeren hrup strmenja in vojaška troba oznanja daleč okrog to novo zmago človeške izumlivosti.

V tem, ko se razlega po obročjih vrisk in plosk, plava tih brod po opuščeni reki; Robertov brod je. On vidi in sliši vse, a ne obrne se, ne golsne ni besedice. Le dospevši na drugi breg in odločivši prevažance na suho, izruje desko z brodovo številko in prevažališkim imenom, vrže jo ob tla, zažene kose v tok in zre za njimi, dokler ne izginejo v vodi. To je bil zadnji in poslednji „Z Bogom“ krajem, kder so toliko časa bivali on in svoji njegovi. Prihodnje jutro, ko se zora dviguje izza čudovitega mostu in oseva v novej hiši z belo zaveso zagrmeno okno novoporočencev, izgublja se že Robertov plov v Trehguierskih meglah, unašajoč starega brodnika in gluho-nemko hčer. Zvesta svojej usodi, gresta v daljo minevat z minevajočim, ostavivši mladiča, da pričneta s pričenjajočim.

Prevel Muhoder.

rokkanskega sultana cesarju Viljemu. Marokkanski minister bode se dogovarjal z nemškim kancelarjem, da bi se Marokko, ki pomaga varovati uhod v Sredozemsko morje, postavil pod evropsko varstvo, da si ga ne prilasti tebi nič meni nič kaka evropska država, kakor si je Francija Alger in Tunis. Njegov sin, ki je marokkanski vojni minister, bode pa proučeval nemške vojne naprave, pri Kruppu naročil si nekaj topov in za marokkansko vojsko si skušal pridobiti nekaj častnikov.

V Kitaji osnovali so novo pomorsko ministertvo. Prvi pomorski minister bode marquis Tseng, ki se vrne v Kitaj. Tseng je v Nemčiji naročil več ladij za kitajsko vojno mornarico.

Spor mej Zjedinjenimi državami in Mehiko utegne prouzročiti vojno. Mehikansko sodišče v El Paso obsodilo je urednika Cuttinga, ki je severno-ameriški državljan, na jedno leto k prisilnemu delu in 600 dolarjev globe. Ko bi slednji ne mogel plačati bi pa bil 100 dni dalje zaprt. Cuttinga je tožil zaradi razžaljenja časti nek Senor Medina, ki je trdil, da je Cutting s svojimi članki proti njemu škodoval njegovej trgovini. Severno-amerikanci pa mislijo, da mehikansko sodišče ni bilo opravičeno Cuttinga soditi zavoljo prestopka, katerega je zakrivil v svojej domovini. Govori se že, da se bode sedaj zopet sklical kongres, da ukrene, kaj storiti, ko je Cutting obsojen.

Domače stvari.

— (Imenovanja in premeščenja.) Notarska kandidata Viktor Schönwetter in Alfred Rudesch imenovana sta notarjema, prvi za Tržič, drugi za Ilirsko Bistrico. — Notar Viktor Vesel premeščen je iz Gradiške v Trst. Odvetnik dr. Ant. vitez Volpi imenovan je notarjem v Trstu, avskultant Aristides Costantini notarjem v Gradiški, pristav dr. Depangher notarjem v Piranu.

— (Volilni shod) skliče kandidat za poslanca v državni zbor, g. kanonik Gregorec, pri sv. Juriji v Ščavnici v g. Vaupotičevj gostilni v nedeljo 15. t. m. ob 3. uri popoldne in vabi volilce in domoljube Gornje Radgonskega in Ljutomerskega okraja na blagovoljno udeležitev.

— (Volitev volilnih mož.) Na Slatini (volilni okraj Ptujski) bila je 11. t. m. volitev volilnih mož, ter so bili izvoljeni sami narodnjaki (5).

— (Umrli) je g. Ivan Cvetko, kaplan v Žetalah v 31. letu svoje dobe. Blag mu spomin!

— (Legitimacije za znizano voznjo) k Ptujski slavnosti dobivajo se pri kustosu „Narodne čitalnice“ v Ljubljani. „Sokol“ in pevski zbor odpeljeta se v soboto po noči ter dojdeta na Ptuj v nedeljo ob 10¹/₄ uri dopoldne.

— (Iz Kanala na Goriškem.) Imenovanje sodskega pristava Franceschinija je vse tukajšnje narodnjake silno razburilo; kajti obče je znano, da Franceschini ne umeje niti jedne besede slovenske. In naš okraj je čisto slovensk. Kako bode tedaj ta mož uradoval, ne moremo umeti. To imenovanje se nam zdi tem čudneje, ker je za to mesto prosil tudi rojak iz tolminskih hribov, ki je napravil sodski izpit v slovenskem, hrvatskem, nemškem in italijanskem jeziku. Kaj poreče k temu naš državni poslanec? Ali bode še vedno kimal vladi in jej hlapčeval?!

— (Za 5. porotno zasedanje v Celji) odločen je prvomestnikom dvorni svetnik in okrognega sodišča predsednik J. Heinricher, njega namestniki pa deželne sodnije svetniki Alojzij Pesarič, Lovro Ratek in dr. Josip Galle.

— („Hrvatske Lire“ tamburaški zbor) priredil nam je včeraj zvečer na vrtu čitalniške restavracije koncert, ki je bil v vsakem oziru izvrsten. Dasi čas sedaj koncertom ni baš ugoden, ker je veliko ljudij izven Ljubljane, je vendar vest „Hrvatje so tu!“ privabila ljubko občinstva, da so bili vsi prostori zasedeni. Tamburaški zbor, obstoječ vsega vkupe iz 14 vseučilišnikov, ki se odlikujejo po lepi vnanjosti in jako inteligentnih licih, spominal nas je živo na španjske „Estudiantina“, ki so v Parizu stekli si toliko pohvale. Zbor pridobil si je takoj pri prvem nastopu vseh simpatije, kajti gospodje vseučilišniki pokazali so izredno izvežbanost, uajtežavneje točke svirali so dovršeno in tako ubrano, da presenečeno občinstvo ni nehalo ploskati in živio klicati. Bogati program, sestavljen iz slovanskih skladb, ni zadostoval, dodali so še nekoliko toček, mej njimi bil je tudi „Trovatore“, v vseh bila je ista gotovost, točnost in ubranost. Tamburaški zbor zaima po svoji vrlini in po svoji izvrstnosti in „tamburica“, na prvi pogled neznatna, omilila se je našemu občinstvu tako močno, da se danes, kakor čujemo že resno razpravlja o tamburaškem zboru, ki se ima ustanoviti v Ljubljani. Včerajšnji uspeh tam-

buršev bil je popoln in istega mnenja bodo z nami vsi narodnjaki po deželi, katerim bode možno poslušati tamburašev izborno in izvirno sviranje. — Po koncertu imeli so tamburaši in slovenski vseučilišniki, katerim se je pridružilo še nekoliko narodnjakov, velik komers, pri katerem je bila cela vrsta rodoljubnih govorov in napitnic, sploh pa tako živa in prijetna zabava, da se je marsikdo milo spominjal veselega vseučilišnega življenja. — Danes koncertujejo tamburaši v Kranji, jutri na Bledu, v soboto ali pa v nedeljo pa še jedenkrat v Ljubljani.

— (Vojaško.) Deželni brambovci kranjski zbrani so sedaj v Ljubljani pri vajah, ki bodo trajale 4 tedne. Prihodnji ponedeljek pride k večjim vojaškim vajam 97. pešpolk iz Pulja v Ljubljano, nekaj konjice pa s Koroškega. Vaje bodo v okolici Ljubljanskega.

— (Samoumor.) Včeraj zvečer ob 1¹/₂ 6. uri umoril se je cestar Tinc. Od stavbenega urada deželne vlade se je včeraj bilo Tincu naznanilo, da je ob službo in da se je proti njemu pričela preiskava. Že dlje časa se je govorilo, da Tinc več delavcev računi, nego jih na cesti dela in da ga višje oblastvo zasleduje. Slednje mu je tudi prišlo na sled in včeraj ukazalo, naj vse orodje izroči. Tinc odide v svoje stanovanje v Rudnik, dva delavca pa z njim, katerima prišedši v stanovanje reče, da takoj prinese vse orodje. Potem stopi v drugo sobico in zapre vrata za seboj. Ker ga dolgo ni bilo nazaj, odpro drugo sobo in vidijo Tince na tleh na trebuhu ležečega mrtvega. Zasadi si je bil nož v srce in bil hitro mrtev.

— (Koruzna uš) prikazala se je tudi okolu Braslovč in dela mnogo škode.

— (V Beljaku) dodelali so čez Dravo nov most, ki stoji 250.00 gld.

— (Tujcev) je sedaj na Koroškem 2149. V Poračah 1001, v Vrbi 708, na Otoku 45, v Krivi Vrbi 193, v Ribnici 9, na Gorišici 68, pri Majerniku 57.

— (Razpisano) je mesto 2. učitelja na dvorazrednici na Unci. Plača 400 gold. Prošnje do 25. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 12. avgusta. Na lordmayorovem banketu rekel je Salisbury, da če tudi afgansko in egiptovsko vprašanje še nesto uravnani, je vendar dobrih razlogov, da se ohrani mir. Na Irskem mora vlada preosnovati socijalni red, ki je pravi vzrok nezadovoljnosti.

Pariz 12. avgusta. „Figaro“ poroča: Avstrijski romarji v Lourdes bili na kolodvoru v Lyonu s sovražnimi izjavami vsprejeti. Tri izgreznike zaprli. — Včerajšnji vihar napravil v mestu Nancy veliko škode. Vinogradi uničeni, več hiš se je zrušilo, več ljudij poginilo.

Reka 11. avgusta. V zadnjih 24 urah jedna oseba za kolero zbolela, dve umrli.

Peterburg 11. avgusta. Nadvojvoda Karol Ludovik in nadvojvodinja Marija Terezija obiskala v ponedeljek Carskoje Selo in Pavlovsk in obedovala pri veliki kneginji Aleksandri Jozefovni. Včeraj napravila sta izlet v Gačino in sta obedovala v zimskem dvorci.

Narodno-gospodarske stvari.

Mlekarska zadruga v Ljubljani.

Težaven je položaj kmetovalcev, ker ogromni so stroški pri pridelovanju, le pičli pa dohodki za prodane pridelke. Da nam pridelovanje žita kaj revno povrača trud, je preznano, da bi o tem kaj več omenjati moral. Nekaj let bila je živinoreja, ki je bila še najboljša zaslonba kmetijskega gospodarstva, ker imela je lepa živina precejšno ceno. Pa tudi ta je začela padati in voli, ki so pred tremi leti veljali 400 gld., ne najdejo sedaj kupca, ki bi več od 300 gld. plačal za nje. Za koliko je cena pri kravah padla, je že neverjetno, poprej 100 in več goldinarjev, sedaj komaj 60 gld. za jednako kravo. Slaba letina za krmo pripomogla je še, da se kupci še norčujejo in res slepe cene obetajo posebno za mlado živino.

Leto staro živinče se komaj s 30 gld. plača. S teleti se kar norčujejo, ker po 9, celo po 6 gld. se komaj skupi za 3—4 tedne stara teleta. Res upliva na to ceno pomanjkanje krme, ker sleherni sili iz hleva živino. Tako se je navadno v meseci juniji drugih let po 500—600 telet v Ljubljani poklalo, a letos nad 900! Ni mi namen o tem danes pisati, čeravno bi bilo kaj umestno, naše živinorejce opominjati na slabo stran takega ravnanja, posebno z ozirom za bodočnost.

Kmetovalci se le premalo ravnamo po izgledu kupcev, fabrikantov in dr., ki zapisujejo vse račune v knjige, iz katerih vedno, posebno pa koncem leta zamorejo določno poznati uspeh svojega delovanja ali podvzetja. Ko vidi fabrikant, da z izdelovanjem kakkega blaga ne more shajati, preudarja, s čim bi zboljšal svoje podvzetje in ko pozve za cene, poprime se izdelovanja drugega blaga. Prav tako moramo tudi mi kmetovalci ravnati. Ozmimo se torej, kateri pridelki iz naših kmetij so še sposobni, da nam povračajo trud in stroške. Z žitom ne gre, ker cena je prepičla in gotovo tudi letos, ko se je tako malo strnjenega žita po naši pokrajinah našlo, ne bo višja sena nadomestila pičlega prihodka iz poljedelstva.

Izrejevanje živine se posebno velikemu posestniku, ki mora tako rekoč slehern stopaj in izdihljaj delavcev plačati, pri današnji ceni tudi bolj revno splačuje. Istina je, da še najbolje shaja tisti gospodar, ki zamore spečavati mleko. Saj vidimo, koliko si pomagajo kmetovalci v okolici velikih mest, na pr. Ljubljane, Trsta i. dr. prav s prodajo mleka: kako veliko zaslonbo imajo v tem, da slehern mesec po 40, 50 in več goldinarjev prejmejo za mleko in to mali posestniki, ko kmetovalec dalje notri v deželi skoro nikdar ne vidi groša za mleko. Pa slišim že ugovor, saj še bližnji pri Ljubljani ne morejo najti kupcev za mleko. Res je, zato pa moramo prav po zgledu fabrikantov in obrtnikov ozreti se drugam, kjer se nam ponuja prilika prodati mleko po lepi ceni. Takih mest, konsumentov mleka pa najdemo prav mi kranjski kmetovalci v nam neoddaljenih primorskih trgovskih mestih v Trstu in v Pulji. Tam se pristno mleko prodaja liter po 14 do 16 kr., doma ga komaj za 7 kr. oddajamo. In prav to me je napotilo, da sem v glavnem odboru naše kmetijske družbe stavil predlog, da naj družba osnuje mlekarsko zadrugo v Ljubljani, ki bo izvaževala dobro mleko v imenovana mesta. Posamezen kmetovalec, tudi veliki posestnik, ne more skoro shajati tudi pri taki ceni, ker za posameznega so stroški preveliki. Ako hočemo, da si utrdimo prodajo mleka, treba, da pošljamo vedno jednako dobro, zdravo in nepokvarjeno mleko, za to pa treba hladilnih strojev, ledenic, velike previdnosti pri odpošiljanju posebno v poletnem toplem času, rednega nadzorovanja tukaj in v mestu, kjer se bo prodajalo itd.

To vse zmorejo združeni kmetovalci, ki se združijo v skupno delovanje in razprodajo mleka in mlekarskih izdelkov. Glavni odbor kmetijske družbe je takoj pritril temu nasvetu in izročil moj predlog v posvetovanje in konečno rešitev posebnemu odseku. Dolžnost mi je torej, da poučim kmetovalce toliko o potrebi, kolikor o koristi take mlekarske zadruge, ter da se prepričani pridružijo v kolo že nekaterih velikih posestnikov, ki so že sklenili ustopiti v to zadrugo.

Da je ta zadruga potrebna, razvidi se nekoliko že iz uvodnih besed in posebno pa iz tega, da posamezen ne zmore podvzetja z uspehom. „V združbi je moč“ in ta stari narodni pregovor velja tudi morda v prvi vrsti za kmetovalce. Neradi se združujejo naši ljudje, a novejša časa prodira tudi mej našim narodom prepričanje o potrebi združenja toliko v namen duševnega, kolikor materialnega napredka. V bralnih društvih, v družbah, na pr. sv. Mohora zbirajo se tudi naši kmetovalci, kjer najdejo duševne hrane in omike. Pa tudi v gospodarskih ozirih se združijo in prav naša lepa Bohinjska pokrajina mi služi v zdaten dokaz, koliko zda združenje posameznih moči v jedno celoto. Poprej so Bohinjski gospodarji posamezno izdelovali svoje mlekarske pridelke. Neutrudljivi blagi ter skrbni njih gospod dušni pastir pa je vedel združiti jih v mlekarske zadruge, v katerih skupno izdelujejo mlekarske pridelke gotovo s podvojenim dobičkom. Prav tako je tudi v drugih deželah; odkar so se živinorejci združili v skupno izdelovanje mlekarskih pridelkov, pomnožili so svoje dohodke in tako zboljšali svoje blagostanje. Poprej je moral posamezen imeti svojega sirarja, svoje ognjišče, svoje orodje itd. in mej takimi malimi sirarji bil je le redek večak, ki je razumil resnično svojo stroko. Skupno združeni pa najamejo večšega mlekarskega, ki izdeluje take pridelke, kakršni se lahko in po dobri ceni spečavajo. Dalje prih.)

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

X. Gosp. zbor. svetnik K. Luckmann poroča da se je kot delegiranec zbornice udeležil enquete, katero je c. k. trgovinsko ministerstvo sklicalo v interesu mlinarske industrije dne 23. in 24. februarja 1886 na Dunaji. Tožbe, katere so se čule od strani kranjske trgovine z žitom in kranjske mlinarske industrije so zbornici znane, torej jih govornik neče ponavljati. Jednako tožili so tudi češki in moravski mlinarski obrtvalci. Ker so se te tožbe tudi v državnoželezniškem svetu v seji dne 25. oktobra 1886 izrazile in se je sklenil zbornici že naznanjen sklep, našel je Nj. ekselencija gospod trgovinski minister povod, da je sklical gori omenjeno enquete, katera se je vršila pod predsedstvom gospoda ministrskega svetnika viteza Pollanetz; udeležili so se jo tudi delegiranci vis. c. kr. ministrstev za finance, poljedelstvo in trgovino, potem delegiranci državnoželezniškega sveta, trgovinskih in obrtnih zbornic, drugih interesovanih korporacij in zavodov,

železniških upraviteljev in osobno povabljeni strokovnjaki.

Kakor je predsednik v odprtem govoru omenjal, bila je naloga ankete, z ozirom na nasprotstvo interesov, o katerih se je imelo tu razpravljati, spoznati mnenje posamičnih gospodov enketnih članov, oziroma skupin članov. Glasovanja so imela samo namen zvedeti, kdo je temu ali onemu mnenju pritrldil. Preglasovanja so bila torej že naprej izključena in oziralo se bode jednako na mnenje vsakega posamičnika, brez razločka, je li ga je več ali manj enketnih članov podpiralo.

Pri enketi se je obširno razgovarjalo o pritožbah in željah mlinarske industrije; posebno je več delegirancev poudarjalo, da visoki lokalni tarifi mlinarsko industrijo spravljajo v neprijeten položaj, da niti z lastnimi najbližjimi kraji konkurirati ne more, ker pri teh krajih konkurirajo tuji ogerski izdelki s cenami zveznimi tarifi. Večkrat se je kazalo tudi na nejednako prednost posamičnih interesov, in zahtevala se je enakomerna razdelitev prednostij, katere dovoljujejo železnice. Gosp. poročevalec se je pogajal za nejednako tarifiranje pri žitu in moki, kar v istini dela južna železnica s tem, da priznava refakcije.

Če bi se to ne godilo, bi bila konkurenca kranjske mlinarske industrije z drugimi deželami nemogoča. Vendar ne gledé na to, da je več delegirancev govorilo za to načelo, se je večina izrekla proti nejednakemu tarifiranju. Proti nejednakemu tarifiranju so se izrekli delegiranci trgovinske in obrtne zbornice v Budejčevicah, Celovci, Ljubljani, Plzinu, Liberci, Trstu, delegiranci severo-češke zveze mlinarjev in osobno povabljeni posestniki mlinov dr. Ržiha (Plzin) in dr. Slavik (Mlada Boleslava); večina, in sicer zastopniki trgovinske in obrtne zbornice v Brodju, Brnu, Gradci, Krakovem, Levovu, Linci, Ljubnu, Olomuci, Pragi, Solnogradu, Opavi, na Dunaji, potem oni zveze avstrijskih mlinarjev in mlinarskih interesentov, Dunajske borze za moko in sadje, in založnice mesta Dunaja, končno osebnopovabljeni posestniki mlinov Daubek (Bonlic) in Wiedenthal (Dunaj). Potem so bili naslednji predlogi jednoglasno sprejeti:

1. „Mi predlagamo ustanovitev jednostavnih kilometerskih tarifov. Dokler pa se ti ne izvedejo, naj visoka vlada uporabi svoj upliv v to, da se barême c. k. državnih železnic upelje tudi pri zasebnih železnicah.

2. Mej tem naj visoka vlada z vso močjo pritiska na to, da se lokalni tarifi tako zmanjšajo, da ne bodo v živem nasprotju z direktnimi tarifi.

3. Tudi naj se vsa prevožena proga brez ozira na prehod z jedne na drugo železnico po sprejetem merilu preračuni.“

Za reekspedicijo žita in moke v notranjem prometu izrekli so se delegiranci trgovinske in obrtne zbornice v Brodju, Brnu, Budejčevicah, Gradci, Celovci, Krakovem, Ljubljani, Levovu, Ljubnu, Linci, Olomuci, Pragi, Solnogradu, Trstu in Opavi. Za dovolitev reekspedicijskih prednostij pri prometu z inozemstvom izrekli so se vsi navzočni delegiranci.

(Dajje prih.)

Pozor!

Legitimacijski listi za vožnjo po znižani ceni k pevski slavnosti v Ptuj dobivajo se v trafiki v čitalnici.

Odbor
čitalniškega pevskega zbora.

Kdor se boji mrtvouda

ali katerega je že zadel, ali pa boleha na navalu krvi, omotici, udotrupi, ali ne more spati ter ima bolne živce, naj si naroči knjižuro „Ueber Schlagfluss-Vorbeugung und Heilung“, 5. izdaja, ki se zastoni in franko dobi od pisatelja bivšega deželobrambovskega batalijonskega zdravnika Rom. Weissmann-a v Vilshofen-u, Bavarsko. (38—15)

Tuji:

11. avgusta.

Pri stonu: Weiss z Dunaja. — Fischl iz Budimpešte. — Jelačić z Dunaja. — Lengyel iz Karlovca. — Fabiani z Dunaja. — Eonike, dr. Porlitz, Witthen iz Trsta. — Fuhrman z Dunaja.

Pri vallet: Rolinger, Aust, Heitel z Dunaja. — Jasbitz iz Trsta. — Bittner, Frommer, Schneider, Engelthal, Kümel, Duldner z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

10. avgusta: Andrej Kocmur, delavčev sin, 1 leto, Konjušne ulice št. 5, za katarom v črevesu. — Pavla Rutar, uradnega sluga hči, 2 mes., Križevniške ulice št. 9, za drisko. — Makso Heinzman, konduktarjev sin, 7 mes., Poljska cesta št. 35, za katarom v črevesu.

11. avgusta: Fran Simon, hišni posestnik, 54 let, Konjušne ulice št. 9, za kroničnim vnetjem ledja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
11. avg.	7. zjutraj	732.47 mm.	21.6° C	sl. szh.	jas.	
	2. pop.	731.56 mm.	29.2° C	z. zah.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	731.59 mm.	23.2° C	z. zah.	jas.	

Srednja temperatura 24.7°, za 4.8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 12. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld.	75 kr.
Srebrna renta	86	45
Zlata renta	121	25
5% marcna renta	102	25
Akcije narodne banke	871	—
Kreditne akcije	281	50
London	126	15
Srebro	—	—
Napol.	10	01
C. kr. cekini	5	94
Nemške marke	61	80
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169
Ogrska zlata renta 4%	110	—
Ogrska papirna renta 5%	95	35
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	125	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. želez. ce	99	—
Kreditne srečke	100 g	179
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	112
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	198	75

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotrnicah knjižica:

Umetno ribarstvo.

Spisal

Ivan Franke.

3³/₄ pôle v 8° s podobami. Mehko vezana stane 50 kr

Krasna domovina naša se svojimi potoki, rekami in jeziki ji za umno ribarstvo tako ugodno ustvarjena, kakor ne kmalu kaka druga dežela. Sredstva in pota, kako isto pri nas urediti in upravljaliti, podaje čislani gospod pisatelj na jako umeven način v gori omenjeni knjižici. Le-ta bode vsakomu, ki ima sred in skrb za povzdigo narodnega blagostanja, dobro došlo sredstvo, da se o tem predmetu pouči. Priporočujemo torej knjižico osebilo velečestiti duhovščini, učiteljem in zemljiškim posestnikom, ker sva uverjena, da jo bodo z velikim zanimanjem prebrali ter iz nje črpali gotovo lepo korist.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(355—9)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Ženitev!

Mlad, v tridesetih letih, soliden, samostojen fant, z lepim obrtom v Ljubljani, išče si zaradi premalo znanja z gospodičinami po tem potu izobraženo gospodičino za soprogo. Premoženja nekaj tisoč goldinarjev bi se zahtevalo, ako tudi ne v denarji, ker se ne bo rabilo za kupčijo.

Le resne ponudbe naj se pod šifro D. K. na upravnishstvo „Slovenskega Naroda“ pošljejo. Fotografije in pisma se na zahtevanje takoj vrnejo.

Tajnost je zagotovljena.

(571—3)

V hiši št. 2 na Mestnem trgu v drugem nadstropju

odda se v najem

obširno stanovanje

s postranskimi prostori, na željo tudi s hlevom — o sv. Mihaelu ali pa še poprej. — Natančneje se izve v tamošnji zalogi za moko. (590—1)

FRAN CHRISTOPH-ov

(589—1)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnostij in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnat barve) in brezbarven (ki daje samo svit). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

V Ljubljani se dobiva pri
Iv. Luckmann-u.

FRAN CHRISTOPH,
izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega
svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Svarilo pred ponarejanjem!

Namesto

prodaja

se občinstvu pogostem **druga voda** v Giesshübler'skih in družih steklenicah ali pa tudi zmešana z vinom kot pravi Giesshübler.

Samo **točno** pazenje na **nepokvarjen** originalni zapor, **I° zamašek z na strani užganim** in postavno varovani **napisni listek** „Mattoni's Giesshübler“ more obvarovati pred sleparijo, kakor tudi pred škodo.

Konstatovana ponarejanja se bodo po novem obrtnem redu sodniško zasledovala ter objavila imena ponarejalcev; kupovalci moje kisline se v lastnem interesu prosijo, naznaniti mi take slučaje.

HEINRICH MATTONI, Giesshübl-Puchstein.

(565—2)